

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**H. T. Moraliske Betenckninger, Og Anledninger til et
dydigt Leffnet**

Thott Ottesen, Holger

Oldenburg, 1719

VD18 13387014

Det XVII. Capitel. Om sindets uforanderlighed baade i medgang og
modgang.

urn:nbn:de:gbv:45:1-14823

dig / og dersom du indbildede dig at en
 Ryttere var dig udj hælene og forfuldte
 dig med skaren / som flyede : Det skeer
 dig ogsaa dagligen / du trenges og for-
 følges / derforre maa du og skynde dig
 og undflye. Begiv dig til et sikkert sted/
 og betenk dig vel derpaa hvor nyttigt det
 haver været / at du haver fuldendte vel dit
 lif og lefnet. O hvad skall du blive ro-
 lig og vel til freds / naar du skall see
 den tid / paa hvilken du skall kunde vi-
 de / at tiden kommer dig intet ved /
 da skall du aldeelis intet agte eller be-
 kynne dig om den dag der kommer i
 morgen / men lefve udj største roe og
 fornøjelse.

Det XVII. Capitel.

Om sindets uforanderlighed baade
 i medgang og modgang.

DEt er ikke saa behagelig en ting
 at lefve ; Du est kommen paa
 en lang og besværlig vej / paa
 hvilken du maa falde og opreises igien/
 du maa snuble og blive mødig ; Og
 igiennem

igiennem saadanne stæd maa du endelig
vandreg den uejne og stenige vej
og reise.

Hvor Sorrig / Kummer / Suel har
slaget deres bolig;

Hvor Svagthed / Sygdom er / og
alderdom urolig.

Udj saadant Selskab faaer du at laesve
dit lif og lefnet; Ey heller kand du
undflye dennem / men vel foragte den-
nem. Du skall ogsaa vist uden tviff
foragte dennem / om du tit og offte
tenker effter og betenker det tilkommendes.
Der er ingen / som jo med større mod
og magt giver sig til det / som hand len-
ge har laesvet sig til / ja ogsaa mande-
ligere staaer derimod / naar hand tilforn
har været vel betenkt derpaa. Men
derimod befrygter den sig for det / som
ikke engang er redsel værd / som til saa-
dant at tage imod er aldeles ubereed.
Og efftersom aldt det / som er usædvan-
ligt og fremmed / er ogsaa allermeest
besværligt / da tenk idelig og altid paa
saadant / at du ikke skall være en læres-
dreng

dreng udj ald paakommendes nød og
 fare. Vi fortæner intet af det /
 som vi ere fødde til / derfor skall og
 ingen flage sig for noget af dennem :
 Thj de ere dog alle tiffelles med alle.
 Jeg siger at de ere tiffelles med alle :
 Thj omendskiönt en kænd vel undstye no-
 get af dennem / saa kunde hand dog el-
 lers en gang geraade derudj. Og nu er
 det en billig ret / som ikke gaar over alle /
 men den / som er sat og giort for alle.
 Befal dit sind at være billigt / og giør
 det saa / at du uden Klagemaal beta-
 ler din dødelighed det du est hannem
 skyldig. Vinteren fører os kuld paa
 og vi faar at fryse ; Sommeren kom-
 mer med heede / og vi maa sve-
 de ; Og kunde vel maa skee møde en-
 ten et vilt dyr / eller ogsaa et menneske/
 som er skadeligere end alle vilde dyr.
 En mister sit lif udj vandet / en anden
 udj ilden / og saadan vilkor og beskaffen-
 hed / paa alle ting / kænd vi dog ingen-
 lunde forandre . Hvorfore det og er al-
 lerbest at vi lide det taalmodeligen /
 som ikke kænd endris / og uden knur at
 følge vores Gud / fra hvilken saasom
 fra

fra alletings Skabere alting ogsaa
 monne komme. Det er en unyttig
 Soldat / som med taarene udi øyene
 følger sin Feldtøverste effter. Det er
 en tapper Mand / som gifver sig Gud
 slet i vold ; Men derimod er det en
 Stakkell og et vanslegtigt menniske /
 som staar hart imod / og heller vil rette
 Gud end sig Self. lader os derfor ten-
 ke idelig paa vores / som ogsaa alle
 deres dødelighed / som vi elske : Lykken
 har hasteligen og uforvarendes tresset
 mig : Nu tenker Jeg mig derfor om /
 at alting er baade dødeligt og ubestans-
 digt : Formedelst dødsens lou kand alt
 det ligesaa vel skee i dag / som det no-
 gen tig er skeed tilforn.

Det XVIII. Capitel.

Alt mand ikke skall befatte sig no-
 get med udvortes ting.

DEt staar bedre at befatte sig med
 eget end med andres onde / og
 see allene til hvormeget de søger
 og tragter effter / men ikke at sam-
 tykke